

Prima instanță: Judecătoria Taraclia
Judecător: A. Mironov
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenschii

Dosarul nr. 3ra-691/17

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vlad&Ven.Vet”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vlad&Ven.Vet” împotriva Inspectoratului fiscal de Stat Taraclia privind anularea actelor de control fiscal și a deciziei de aplicare a sancțiunii fiscale,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Taraclia și Societatea cu Răspundere Limitată „Vlad&Ven.Vet” și a fost menținută hotărârea Judecătoria Taraclia din 25 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 martie 2016 Societatea cu Răspundere Limită „Vlad&Ven.Vet” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia, prin care pretinde: anularea actului de control nr.5-655898 din 17.12.2015; anularea deciziei IFS Taraclia nr.12 din 19.01.2016, în partea ce ține de aplicarea amenzii în mărime de 420.279,30 lei, penalităților și a altor sume indicate în conținutul deciziei, și anularea deciziei IFS Taraclia nr.23 din 04.03.2016, prin care s-a respins cererea prealabilă, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor sale reclamantul a indicat, că în perioada 24.11.2015-17.12.2015 SRL „Vlad&Ven.Vet” a fost supusă controlului fiscal, fiind întocmit actul de control nr.5-655898 din 17.12.2015. Asupra rezultatelor

actului de verificare fost adoptată decizia IFS Taraclia nr.12 din 19.01.2016, prin care față de SRL „Vlad&Ven.Vet” au fost aplicate următoarele amenzi: 420279,30 lei – în conformitate cu prevederile art.10 alin.(4) din Legea nr.845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenariat și întreprinderi, pentru desfășurarea activității fără licență sau a activităților interzise pe teritoriul Republicii Moldova; 975 lei - suma diminuată a impozitului pe venit; 83,07 lei - penalitate pentru neachitarea la termen a veniturilor; 292,50 lei - sancțiunea fiscală în mărime de 30% din suma diminuată de 975 lei; 23,34 lei - penalitate pentru neachitare la termen a contribuțiilor de asigurare medicală; 3333,16 lei - obligații fiscale diminuate referitoare la asigurările sociale; 869,52 lei - diminuarea mărimii contribuției de asigurări sociale; 166,66 lei - amendă în mărime de 5% pentru prezentarea declarației cu date neveridice; 43,48 lei - amendă în mărime de 5% pentru prezentarea declarației cu date neveridice; 100 lei - taxă pentru amenajarea teritoriului; 27,43 lei - penalitate pentru neachitarea la termen a taxei pentru amenajare teritoriului; 30 lei - amendă pentru diminuarea sumei taxei locale.

Nefiind de acord cu actul de control nr.5-655898 din 17.12.2015, SRL „Vlad&Ven.Vet” a depus cerere prealabilă, fiind contestată decizia nr.12 din 19.01.2016, cu privire la aplicarea amenzii în mărime de 427 237,90 lei.

Menționează, că cererea prealabilă a fost respinsă prin decizia nr.23 din 04.03.2016, drept temei de aplicare a amenzii fiind invocat nerespectarea prevederilor art.10 alin.(4) a Legii nr.845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenariat și întreprinderi, precum și faptul că Anexa licenței urma să conțină: numele și prenumele specialistului care activează în cadrul unității, conform art.9 alin.(3) a Legii nr.451 din 30.07.2001 privind reglementarea de stat a activității de licențiere, iar potrivit art.15 alin.(1) din norma enunțată SRL „Vlad&Ven.Vet” urma să reperfecteze licența în termenul stabilit de lege, fapt confirmat prin decizia Camerei Licențiere nr.05 din 12.01.2016 de retragere a licenței.

În combaterea celor indicate de IFS Taraclia, reclamantul menționează că art.10 alin.(4) a Legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi nr.845 din 03.01.1992 este aplicabil doar în cazurile în care întreprinderea desfășoară activitate fără licență, adică fără ca licența să fi fost eliberată în general de organul de stat competent. În cazul din speță, SRL „Vlad&Ven.Vet” a dispus de licență pentru activitatea pentru asistență veterinară, eliberată de Camera de Licențiere pentru perioada 14.01.2011-14.01.2016. Prevederile normei enunțate, vizează situațiile în care întreprinderea pentru desfășurare activității are nevoie de licență, dar desfășoară activitatea în lipsa acestei autorizări.

Cu referire la necesitatea reperfectării Anexei la licență conform art.9 alin.(3) -art.15 alin.(1) a Legii nr.451 din 30.07.2001, reclamantul invocă, că la momentul eliberării licenței, pentru activitatea de asistență veterinară la 14.01.2011, informația privind specialistul veterinar nu se includea în Anexa licenței, deoarece art.9 alin.(3) a legii avea o altă redacție. Astfel, necesitatea includerii în Anexa licenței a specialiștilor angajați a fost introdusă în art.9

alin.(3) a Legii nr.451 din 30.07.2001, abia la 18.04.2014. Respectiv, temeiuri de reperfectare a licenței nu existau, deoarece la data eliberării licenței la 14.01.2011, Camera de Licențiere a inclus eronat numele și prenumele specialistului, încălcând prevederile legislației în vigoare. Obligația de a indica în Anexa licenței și specialistul care activează în cadrul unității a fost introdusă de legiuitor tocmai la 18.04.2014, și se aplică pentru toate licențele eliberate după această dată, or legea civilă nu are efect retroactiv, conform art.6 Cod civil. Mai mult, consideră reclamantul, că pârâtul nu este organul competent de a recunoaște sau nu valabilitatea licenței, or aceasta este o atribuție exclusivă a Camerei de Licențiere, conform art.7 alin.2 lit. a) a Legii nr.451 din 30.07.2001, și a instanței de judecată.

Susține reclamantul, că IFS Taraclia confundă noțiunea de nevalabilitate a licenței cu retragerea licenței. Drept temei pentru aplicarea amenzii în mărime de 420 279, 30 lei, IFS Taraclia invocă nevalabilitatea licenței conform art.15 a Legii nr.451 din 30.07.2001, iar ca argument aduce Decizia Camerei de Licențiere nr.05 din 12.01.2016 privind retragerea licenței emisă în baza art.21 alin.2 lit. c) a Legii nr.451 din 30.07.2001. Invocă, că nevalabilitatea licenței și retragerea licenței au regim juridic diferit, fiind reglementate de norme distincte. Indiferent de temeiul sistării licenței, nevalabilitatea sau retragerea licenței produce efecte juridice de la data retragerii pentru viitor, și nu pentru trecut de la data eliberării licenței.

Camera de Licențiere, potrivit competenței sale doar realizează acțiunile prevăzute de lege pentru suspendarea, retragerea, recunoașterea nevalabilității licențelor, dar nu retrage licența, aceasta atribuție revenind în exclusivitate instanței de judecată. Chiar dacă instanța de judecată retrage prin hotărâre judecătorească licența pentru activitatea de asistență veterinară, această hotărâre judecătorească produce efecte din momentul emiterii pentru viitor și nu are efect retroactiv din momentul eliberării licenței. Iar IFS Taraclia a aplicat amenda în mărime de 420 279, 30 lei pentru perioada 2011-2015 în care licența pentru asistență veterinară a fost valabilă, întrucât și Decizia Camerei de Licențiere nr.05 din 12.01.2016 nu produce efecte pentru trecut, dar din momentul emiterii, adică de la 12.01.2016 pentru viitor. Decizia Camerei de Licențiere de retragere a licenței a fost emisă cu 2 zile înainte de expirarea termenului licenței.

Consideră reclamantul, că în conformitate cu Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, sarcina probațiunii legalității actului administrativ emis este pusă pe seama IFS Taraclia.

Susține, că decizia IFS Taraclia nr.12 din 19.01.2016 este ilegală în fond, deoarece este emisă contrar prevederilor legale enunțate.

Prin încheierea Judecătoriei Taraclia din 04 aprilie 2016 în proces a fost atrasă Camera de Licențiere în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

Prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 25 iunie 2016 (f.d.138-143):

- A fost admisă parțial acțiunea reclamantului SRL „Vlad&VenVet”,
- S-a anulat decizia Inspectorului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia nr.12 din 19.01.2016, în partea aplicării amenzii în mărime de 420.279,30 lei, stabilită în conformitate cu cerințele art.10 alin.(4) a Legii nr.845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, pentru desfășurarea activității fără licență sau a activităților interzise pe teritoriul Republicii Moldova, ca ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii;

- În rest pretențiile SRL „Vlad&Ven.Vet”, în partea anulării actului de control al Inspectoratului Fiscal de Stat Taraclia nr. 5-655898 din 17.12.2015, anulării deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat Taraclia nr.12 din 19.01.2016 în partea aplicării amenzilor, penalităților și altor sume indicate în conținutul deciziei, precum și anulării deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat Taraclia sub nr.23 din 04.03.2016 prin care a fost respinsă cererea prealabilă, au fost respinse ca neîntemeiate;

-S-a încasat de la Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Taraclia în beneficiul SRL „Vlad&Ven.Vet” 3 000 lei în contul compensării cheltuielilor de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2017 au fost respinse apelurile declarate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Taraclia și Societatea cu Răspundere Limitată „Vlad&Ven.Vet” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Taraclia din 25 iunie 2016 (f.d.203, 204-209).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 27 aprilie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Vlad&Ven.Vet” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 21 februarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Taraclia din 25 iunie 2016 în partea cerințelor respinse, cu emiterea în această parte unei noi hotărâri de admitere integrală a cerințelor cu dispunerea încasării din contul Inspectoratului Fiscal de Stat Taraclia în beneficiul SRL „Vlad&Ven.Vet” cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei suportate în instanță de fond și 5 000 lei suportate în instanță de apel; și dispunerea anulării deciziei nr.12 din 19.01.2016 IFS Taraclia în privința restului amenzilor și penalităților în mărime de 6958, 6 lei, actului de control a IFS Taraclia nr. 5-655898 din 17.12.2015, deciziei IFS Taraclia nr.23 din 04.03.2016 prin care s-a respins cererea prealabilă a SRL „Vlad&Ven.Vet”.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 19.04.2017 (f.d. 210), cât și faptul că la materialele

cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul Societății cu Răspundere Limitată „Vlad&Ven.Vet” se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vlad&Ven.Vet” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată

„Vlad&Ven.Vet” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vlad&Ven.Vet” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Luiza Gafton

Ion Druță